

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 73 Pn-2539/2024-101.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ani Lovrinov, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice HAMŠE CAKOR, OIB: 52702430154, iz Zagreba, koju zastupa punomoćnik Nenad Potkonjak, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika ZAGREBAČKI ELEKTRIČNI TRAMVAJ d.o.o., OIB: 82031999604, sa sjedištem u Zagrebu, Ozaljska 105, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d., OIB: 22694857747, sa sjedištem u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 282, kojeg zastupa punomoćnik Branimir Perić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Grgić & partneri, radi naknade štete, nakon zaključene glavne i javne rasprave dana 21. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice Nenada Potkonjaka, odvjetnika, punomoćnika tuženika Ivane Baričević, i punomoćnice umješača Dajane Tica, odvjetnice, dana 1. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Zagrebačkom električnom tramvaju d.o.o. da isplati tužiteljici Hamši Cakor iznos od 3.200,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 21. rujna 2011. do isplate, kao i da joj naknadi parnični trošak u iznosu od 5.573,90 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 1. listopada 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, od dospijeca do 31. srpnja 2015. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, a uvećanoj za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate, za svako polugodište, po stopi koja se određuje uvećanjem referentne kamatne stope odnosno stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

II. Odbija se zahtjev tužiteljice u dijelu u kojem potražuje isplatu zakonskih zateznih kamata na iznos od 3.200,00 EUR od 3. prosinca 2009. do 20. rujna 2011., kao i zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u preostalom iznosu od 2.201,02 EUR, kao neosnovan.

III. Odbija se zahtjev umješača za naknadu parničnog troška u iznosu od 5.032,88 EUR, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka navodi da je dana 26.5.2009. oko 14,10 sati u Zagrebu, tužiteljica bila putnica u autobusu ZET-a na liniji Ljubljanka-Špansko broj 115. Prilikom dolaska do autobusne stanice kod tržnice Špansko, vozač autobusa je naglo zakočio, uslijed čega je tužiteljica glavom udarila u metalni dio koji se nalazio ispred sjedala na kojem je sjedila, kod zglobnog dijela autobusa. Tužiteljica je u predmetnom štetnom događaju zadobila tjelesne povrede pobliže opisane u liječničkoj dokumentaciji. Tužiteljica se dana 20.9.2011. obratila tuženiku sa zahtjevom za mirnim rješenjem spora. U predmetnom štetnom događaju tužiteljica je zadobila tjelesne povrede te joj je povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje pa prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu iz podneska od 30. svibnja 2025. na ime naknade neimovinske štete potražuje iznos od 2.990,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 3. prosinca 2009. do isplate, i imovinske štete na ime tuđe pomoći i njege koja joj je pružana tijekom liječenja potražuje iznos od 210,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 3. prosinca 2009. do isplate, odnosno sveukupno iznos od 3.200,00 EUR sa pripadajućim kamatama, uz naknadu troškova parničnog postupka.
2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje nastanak štetnog događaja, ali osporava odgovornost tuženika jer iz izvješća vozača proizlazi da tužiteljica nije bila ozlijeđena. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.
3. Umješač na strani tuženika osporava odgovornost tuženika, uzročno-posljedičnu vezu, ističe doprinos tužiteljice jer se nije držala za rukohvat te osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva.
4. Presudom ovog suda posl. broj Pn-1217/2018 od 14. lipnja 2022. naloženo je tuženiku da isplati tužiteljici iznos od 20.030,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 21. rujna 2011. do isplate, kao i da joj naknadi parnični trošak u iznosu od 22.698,20 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 14. lipnja 2022. do isplate, dok je odbijen zahtjev tužiteljice u dijelu u kojem potražuje isplatu iznosa od 2.750,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 21. rujna 2011. do isplate, kao i zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u preostalom iznosu od 8.462,10 kn, kao neosnovan. Navedena presuda ukinuta je rješenjem Županijskog suda u Dubrovniku poslovni broj GŽ-935/2022 od 30. listopada 2024. i predmet je vraćen ovom sudu na ponovni postupak.
5. U ponovljenom postupku tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u medicinsku dokumentaciju (list 4-17, 62-91 spisa), zahtjev za mirno rješenje spora s povratnicom (list 18-19 i 20 spisa), izvješće vozača o prometnoj nesreći i šteti (list 24 spisa), dopis HZMO s priložima (list 102-126 spisa), fotografije autobusa MERCEDES O 530 G, reg. oz. ZG-5861-DV (list 151-159 spisa), zapisnik o očevidu (list 163-164 spisa), optužni prijedlog (list 165 spisa), skicu mjesta događaja (list 166 spisa), bolničke prijave MUP-u (list 167-169 spisa),

presudu Visokog Prekršajnog suda Republike Hrvatske posl. broj PŽ-14503/11 od 26.9.2013. (list 170 spisa), fotografije (list 171 spisa), presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Pn-260/12 od 29.5.2014. (list 189-194 spisa), saslušani su svjedoci Frano Marušić (list 53 spisa), Mehmed Cakor (list 54-55 spisa), Bruno Kovačko (list 58 spisa) i Đurđica Tissauer (list 94-95 spisa), saslušana je tužiteljica kao stranka (list 95-96, 313 spisa), provedeno je medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku dr. Viliju Berošu (list 130-133 spisa), provedeno je kombinirano prometno sudskomedicinsko vještačenje po stalnim sudskim vještacima Peri Todoroviću, dipl. ing. i dr. Josipu Škaviću (list 196-199 spisa), saslušani su vještaci Pero Todorović, dipl. ing. (list 228-229, 234, 310-311 spisa), dr. Josip Škavić (list 234-235 spisa), dr. Vili Beroš (list 233-234 spisa), proveden je očevid na licu mjesta (list 258-260 spisa), dopuna nalaza i mišljenja vještaka Pere Todorovića, dipl. ing. i dr. Josipa Škavića (list 264-268 spisa), obnovljeno je sudskomedicinsko vještačenje po dr. Davoru Mayeru (list 297-299 spisa), saslušan je vještak dr. Davor Mayer (list 311-312 spisa) te je obnovljeno medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku dr. Božidaru Šebečiću (list 387-389 spisa).

6. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, u daljnjem tekstu: ZPP), ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.
7. Među parničnim strankama nesporna je pasivna legitimacija i nastanak štetnog događaja, dok je sporna odgovornost za nastanak štetnog događaja, uzročno-posljedična veza te osnova i visina tužbenog zahtjeva.
8. Radi utvrđenja odgovornost za nastanak štetnog događaja saslušani su svjedoci Frano Marušić, Mehmed Cakor, Bruno Kovačko i Đurđica Tissauer i tužiteljica te je provedeno prometno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Peri Todoroviću, dipl. ing.
9. Iz suglasnih iskaza svjedoka Frane Marušića, Mehmeda Cakora, Brune Kovačka, Đurđice Tissauer proizlazi da je vozač autobusa Frane Marušić naglo zakočio kako bi izbjegao nalet na kombi koji se kretao ispred njega. Svjedok Frano Marušić iskazao je da je naglo zakočio jer je kombi ispred njega naglo zakočio, dok su svjedokinja Đurđica Tissauer i tužiteljica iskazivale da je nešto dobacivao djevojkama na stajalištu pa nije obraćao pažnju na vožnju, svjedok Mehmed Cakor je iskazivao da je mahao nekoj ženi na stajalištu, a prethodno razgovarao s putnikom pored kabine vozača, dok svjedok Bruno Kovačko o ovoj okolnosti nije iskazivao. Međutim, nedvojbeno je da je došlo do naglog kočenja o čemu suglasno iskazuju svi svjedoci i tužiteljica.
10. Svjedoci Frano Marušić, Bruno Kovačko i Đurđica Tissauer nisu vidjeli tužiteljicu niti njezin pad ili udarac zbog položaja u kojima su se nalazili u tom trenutku pa sud njihov iskaz u tom dijelu nije posebno cijenio.
11. Iz iskaza svjedoka Mehmeda Cakora, supruge tužiteljice, proizlazi da se sa suprugom na dan štetnog događaja nalazio u autobusu tuženika broj 115 na

liniji Remiza-Špansko. Sjedili su na sjedalu do zgloba autobusa i to tužiteljica do prozora, a on do prolaza. Ispred njegovog sjedala je bio rukohvat i to kako vodoravni tako i okomiti, a ispred supruge plastična zaštita od zgloba autobusa. Nisu ništa nosili u rukama. U blizinu tržnice Špansko, vozač je poduzeo radnju naglog kočenja. Nakon te radnje kočenja, udario je glavom i lijevim ramenom u rukohvate, a supruga je udarila glavom u plastiku, nije se držala za rukohvat jer ga nije bilo. Nakon što su došli do okretišta autobusa zapisao je broj autobusa, a supruga mu ispričala da joj je "mrak pao na oči" u trenutku kada je udarila glavom u plastiku. Kada su došli u stan supruge je rekla da joj se vrti u glavi pa je nazvao policiju koji su mu priopćili da se vrate na mjesto događaja i da pričekaju njihov dolazak, a u međuvremenu je na stajalište autobusa došla i Hitna pomoć. Policija je obavila očevid, nakon čega su vozilom Hitne pomoći, on, tužiteljica i gđa. Tissauer prevezeni u bolnicu.

12. Tužiteljica u svom iskazu suglasno iskazu svjedoka Mehmeda Cakora opisuje tijek događaja do naglog kočenja autobusa te navodi da je glavom udarila u plastiku ispred sebe te se više ničega ne sjeća. Poslije prometne nezgode odlazila je na fizikalne terapije mjesec dana, imala je glavobolje, mučnine, bolove pri okretanju glave, trnce u rukama, nakon nesreće imala je problema s tlakom, morala je mirovati u zatvorenom prostoru u mračnoj prostoriji, otprilike dva tjedna, pomagao joj je suprug. Dopunski saslušana na ročištu 5.5.2022. iskazivala je da se više ne sjeća da li je prije štetnog događaja imala problema sa vratnom kralježnicom.
13. Iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka Pere Todorovića, dipl. ing. proizlazi da je tužiteljica, kod naglog i intenzivnog kočenja autobusa, sjedeći na stolici imala tendenciju pomaka ravno prema naprijed. U vremenu potrebnom za maksimalni pomak glave u odnosu na gornji dio trupa tijela tužiteljice, autobus je bio izložen promjeni brzine od 2,5 km/h. Saslušan na ročištu 6. prosinca 2018. vještak je naveo da u cijelosti ostaje kod utvrđene promjene brzine autobusa od 2,5km/h. Uslijed takve promjene brzine uz kočenje autobusa intenzitetom od 6m/s² osoba koja nije vezana i nema mogućnosti držati se za rukohvate može pasti sa stolice u autobusu koji je kočen. Saslušan na ročištu 3. travnja 2019. ističe da pri ovoj promjeni brzine autobusa uz preduvjet da je tužiteljica sjedila na tehnički korektan način na sjedalu nije mogla odletjeti naprijed prema zaprekama. Međutim ova veličina promjene brzine je u početnoj fazi kočenja autobusa pa kako je autobus bio još jedno vrijeme kočen ne može se isključiti mogućnost da je mogla sa sjedala poletjeti prema naprijed. Kod ove konstatirane promjene brzine autobusa pomak tijela je mogao iznositi oko 20 do 30 cm prema naprijed. U pisanoj dopuni nalaza i mišljenja nakon provedenog očevida vještak navodi da je tužiteljica sjedila na lijevom sjedalu (od dva) okrenuta u smjeru kretanja autobusa. Pri kočenju autobusa je glavom udarila u zapreku ispred sebe. Zapreku čini ravni vertikalni konstruktivni dio autobusa iza okretnog postolja, koji je obložen tvrdom sivom plastikom. Sjedalo na kojemu je sjedila se nalazi na 45 cm iznad poda autobusa, a njegov prednji rub je od zapreke udaljen 36 cm. Pri uobičajenom položaju tijela dok sjedi, glava tužiteljice je udaljena 70 cm od zapreke u koju navodi da je udarila. Tužiteljica je visoka 168 cm, a na očevidu iskazuje da je u vrijeme štetnog događaja bila teška 100 - 105 kg. Sjedalo na kojemu je tužiteljica sjedila nema ugrađen rukohvat. Kod naglog kočenja, ostvaruje se usporenje autobusa od 5 ms⁻². Ako je tužiteljica tijelom poletjela naprijed, što se tehničkim putem ne može isključiti,

glavom je mogla udariti u zapreku, te pasti na pod autobusa. Za takvo što ima dovoljno prostora između sjedala i zapreke. Zbog naglog kočenja autobusa, tužiteljica je glavom mogla udariti u zapreku ispred sebe brzinom od 2,9 ms⁻¹ (10,4 km/h) što je istodobno i veličina promjene brzine njezinog tijela. Saslušan na ročištu 5.5.2022. vještak je iskazao da je dopuna prometnog dijela nalaza i mišljenja sačinjena nakon što je izvršena rekonstrukcija i pregled te mjerenje samog autobusa. Slijedom udaljenosti pri normalnom položaju tijela putnika na sjedalu od zapreke, proizašlo je da je tužiteljica mogla glavom udariti u tu zapreku brzinom od oko 10,4 km/h. S obzirom na usporenje koje autobus pri intenzivnom kočenju na suhom asfaltu može ostvariti, nije nužno da na podlozi zaostanu vidljivi tragovi kočenja. Ovo iz razloga što je kočenje očito izvedeno na relativno kratkom putu, ali i zbog toga što je autobus opremljen ABS kočnim sustavom. U pogledu promjene brzine vozila koja je iskazana u temeljnom nalazu i mišljenju, i nadalje ostaje kod podatka da je promjena brzine mogla odnosno iznosila 2,5 km/h. Međutim, treba naglasiti da je u temeljnom nalazu i mišljenju računao veličinu promjene autobusa na jedan klasičan način, pri čemu nije uzimao u razmatranje da bi tužiteljica tijelom poletjela prema naprijed i glavom udarila u zapreku ispred sebe. Razlika između promjene brzine autobusa iz temeljnog nalaza i mišljenja i brzine kojom je tužiteljica mogla udariti u zapreku ispred sebe, proizlazi iz činjenice da se ta zapreka nalazi neposredno ispred nje i u fazi intenzivnog kočenja autobusa kronologija događaja je da je polijetanjem tijela prema naprijed prvo mogla udariti glavom u zapreku, a potom onda pasti između sjedala i te zapreke u koju je udarila.

14. Ovaj sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Pere Todorovića, dipl. ing. i to stoga što smatra da su je isti dan stručno i obrazloženo, a u skladu sa pravilima struke i prometne znanosti, a svojim usmenim očitovanjima i dopunskim nalazom i mišljenjem vještak je u cijelosti detaljno i obrazloženo otklonio prigovore stranaka.
15. U ovom predmetu je bilo određeno sudskomedicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku dr. Josipu Škaviću, koji je izradio pisani nalaz i mišljenje 6. lipnja 2017., potom saslušan na ročištu 3. travnja 2019. te potom izradio pisanu dopunu nalaza i mišljenja 3. rujna 2020. Budući je umješač na navedenu dopunu istaknuo prigovore sud je vještaka pozvao na ročište za glavnu raspravu zakazano za 31. svibnja 2021. Dopisom od 25. veljače 2021. sudski vještak dr. Josip Škavić je obavijestio sud da ne može pristupiti na ročište jer je u međuvremenu razriješen dužnosti sudskog vještaka. Stoga je sud temeljem čl. 261. st. 2. ZPP-a obnovio sudskomedicinsko vještačenje sa vještakom dr. Davorom Mayerom, a budući se eventualni nedostaci nalaza i mišljenja vještaka dr. Josipa Škavića na koje je ukazivao umješač nisu mogli otkloniti saslušanjem vještaka. Iz navedenog razloga sud nije cijenio nalaz i mišljenje vještaka dr. Josipa Škavića danog u ovom postupku.
16. Iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Davora Mayera, specijalista sudske medicine navodi da je prema stanju spisa tužiteljica stradala u prometnoj nesreći kao putnica u građanskom autobusu koji je naglo zakočio, pri čemu je ona pala na pod i glavom udarila o zapreku ispred sebe. Medicinskom obradom tužiteljice nakon događaja postavljene su sljedeće dijagnoze: natučenje glave, istegnuće vrata (trajna ozljeda) i natučenje lijevog koljena. U dinamici odvijanja nesreće utvrđenoj po prometnom vještaku, tijelo tužiteljice je uslijed kočenja imalo

tendenciju inercijskog polijetanja prema naprijed. Usporenje uslijed poduzetog naglog kočenja i s njime vezana promjena brzine koja je djelovala na tijelo tužiteljice bili su sami za sebe nedostatni da dovedu do ozljeđivanja. Međutim, kod ostvarivanja takvih usporenja zbog inercije na tijela putnika djeluju sile koje mogu dovesti do gubitka ravnoteže i pada. Ovo vrijedi prvenstveno za stojeće putnike, ali i za sjedeće putnike ukoliko se ne odupru gore spomenutoj tendenciji polijetanja, što putnici čine instinktivnim radnjama poput opiranja nogama o podnicu, ukrućivanju trupa, hvatanja ili pojačavanje stiska hvatanja za rukohvate (ukoliko su im isti na dohvat), pripijanja leđima za naslon sjedala itd. Ukoliko ove radnje ne budu poduzete, ili ne budu uspješne, rezultat će biti odvajanje tijela od sjedala i njegovo kretanje prema naprijed, a ovo kretanje završava padom na podnicu uz mogući udar o prepreku ispred mjesta sjedenja (na pr. tijelo drugog putnika, vertikalne prepreke) s mogućim ozljeđivanjem. Mogućnost uspješnog poduzimanja radnji u cilju izbjegavanja pada bila je u slučaju tužiteljice značajno reducirana njezinom izrazitom pretilošću (BMI 36,3). Prema tome, događaj se mogao odvijati na način kako je to tužiteljica iskazala i pokazala na rekonstrukciji i u njemu su mogle nastati ozljede i stanja opisana kliničkim dijagnozama iz medicinske dokumentacije. Dakle, ako je tužiteljica doista poletjela prema naprijed, kliznula sa sjedila i glavom udarilo o prepreku, mogla je zadobiti istegnuće vrata (trajnu ozljedu). Dijagnoza istegnuća vrata objektivizirana je nalazom povećane napetosti mišića uz vratnu kralježnicu prilikom prvog pregleda fizijatra.

17. Saslušan na ročištu radi očitovanja na prigovore umješača vještak je iskazao da ostaje pri pisanom nalazu i mišljenju. Objektivizacija istegnuća vrata (trajne ozljede) proizlazi iz nalaza prvog pregleda fizijatra od dana 8.6.2009. (list 16 spisa) gdje se navodi napetost vratnog mišića. U odnosu na objektivizaciju dijagnoza natučenja glave i natučenja koljena, ove dvije dijagnoze nisu objektivizirane. U odnosu na mogućnost izbjegavanja nalijetanja na prepreku u slučaju da tužiteljica nije bila pretila, navodi da je ta osobna karakteristika tužiteljice značajno umanjila mogućnost uspješnog poduzimanja odupiranja rukama i izbjegavanja naleta. S obzirom na svoj položaj u trenutku događaja, tužiteljica je imala mogućnost oslanjanja rukom ili rukama o prepreku ispred sebe i u tom slučaju bi izgledi za polijetanje i udar bili manji, ali zbog individualnih svojstava tužiteljice, i dalje postojeći. Načelno se u slučajevima naknadnog postavljanja dijagnoze istegnuća vrata (trajne ozljede) takvi slučajevi smatraju, sa sudskomedicinskog gledišta, uzročno povezivi s događajima, ukoliko od događaja do prvog bilježenja dijagnoze istegnuća vrata protekne razdoblje unutar 3 tjedna. Pojašnjavam da se prema tome, to 3-tjedno razdoblje odnosi na vrijeme do prvog spominjanja dijagnoze istegnuća vrata, a ni u kom slučaju ne na vrijeme do objektivizacije ozljede. U ovom slučaju uopće nije relevantna promjena brzine kao što je primjerice kod slučajeva sudara vozila praćenih slobodnim trzajem glave u prostoru, jer se ovdje radilo o kontaktnoj ozljedi odnosno istezanju vrata, posljedično naletu glavom na prepreku i trenutnom zaustavljanju glave. Dakle, mehanizam ozljeđivanja je ovdje drugačiji. Okolnost što na glavi nije zabilježena ozljeda, govori da se radilo o nekoj sili slabijeg intenziteta. Nije moguće argumentirano izražavati tu silu nekim brojčanim vrijednostima, niti bi to bilo upotrebljivo u sudskim postupcima. Ukoliko je postojalo ranije oštećenje vratne kralježnice, a za očekivati je da jest kod tužiteljice, tada je ono bilo činitelj koji je predisponirao ozljeđivanje (učinio ozljeđivanje vjerojatnijim). To može biti činitelj od utjecaja

na posljedice ozljeđivanja, a je li i u kojoj mjeri je u domeni vještaka kliničke medicinske struke.

18. Ovaj sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka dr. Davora Mayera i to stoga što smatra da su je isti dan stručno i obrazloženo, a u skladu sa pravilima struke i medicinske znanosti, a svojim usmenim očitovanjem vještak je u cijelosti detaljno i obrazloženo otklonio prigovore umješača.
19. Stoga ovaj sud vjeruje tužiteljici da je opisanom i utvrđenom dinamikom prometne nezgode zadobila opisane ozljede, jer je njezin iskaz uvjerljiv, životan i logičan, u skladu sa dokumentacijom u spisu te detaljno suglasan i sa iskazom svjedoka Mehmeda Cakora, njezinog supruga, a opisana dinamika i mehanizam ozljeđivanja od strane prometnog i sudskomedicinskog vještaka je provedenim kombiniranim prometno sudskomedicinskim vještačenjem utvrđena kao tehnički moguća.
20. Budući je do ozljeđivanja tužiteljice došlo zbog naglog kočenja vozača autobusa tuženika koji pritom suprotno odredbi čl. 109. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama ("Narodne novine" br. 67/08, 48/10, 74/11, 80/13, 158/13, 92/14, 64/15, 108/17, 70/19 i 42/20, u daljnjem tekstu: ZOSPC) nije držao potreban razmak pa je morao poduzeti radnju naglog kočenja to je tuženik temeljem 1071. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26, u daljnjem tekstu: ZOO) odgovoran za nastanak štetnog događaja te postoji uzročno-posljedična veza između navedenog događaja i ozljeda koje je tužiteljica zadobila.
21. Radi utvrđivanja osnove i visine tužbenog zahtjeva neimovinske i imovinske štete tužiteljice proveden je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Viliju Berošu, neurokirurgu.
22. Iz nalaza i mišljenja liječnika vještaka proizlazi da je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju zadobila udarac u meki oglavak, udarac u područje lijevog koljena i trzajnu ozljedu muskulature vratne kralješnice te su iste uzrokovale povredu tjelesnog i duševnog zdravlja. Radilo se o mehanizmu nastanka udarca u meki oglavak, udarca u područje lijevog koljena te o mehanizmu trzajne ozljede muskulature vratne kralješnice. Ozljede su bile liječene na uobičajeni način. Iste su u jasnoj uzročno-posljedičnoj vezi sa štetnim događajem. Kod tužiteljice je učinjena indicirana dijagnostička obrada i provedeno ambulantno liječenje po specialistima. Po provedenom liječenju zaostale su blaže trajne posljedice ozljede vratne regije u vidu progresije cervikobrahijalnog sindroma, objektiviziranog učinjenim EMG snimanjem. To proizlazi iz anamnestičkih podataka, kliničke slike tijekom liječenja, nalaza dijagnostičke obrade. EMG snimanje gornjih ekstremiteta ukazuje na postojanje inicijalne kronične radikuloptaije CVI, CVII, Thi lijevo. Po spisu priloženoj medicinskoj dokumentaciji liječenje je trajalo do 12.11.2009. Trajne posljedice: opisane posljedice umanjile su opću, životnu kao i radnu posobnost za oko 1,5-2% i u tom obujmu postoji potreba za ulaganjem pojačanih napora u svakodnevnim aktivnostima tužiteljice. Tužiteljica je pretrpjela bol jakog intenziteta i remitentnog karaktera 2 dana – do smirenja akutne posttraumatske neurovegetativne simptomatologije, srednjeg intenziteta i intermitentnog karaktera 6 dana i manjeg intenziteta još mjesec dana. Slijede bolovi

povremenog karaktera sljedećih tri tjedna. Primarni strah koji se javlja u trenutku životne ugroženosti i istovremenog tjelesnog ozljeđivanja bio je jačeg intenziteta i kratkotrajan. U daljnjem tijeku liječenja postojao je tzv. sekundarni strah, koji nastaje uslijed tjelesnih ozljeda i njenih posljedica: jačeg intenziteta bio je u trajanju od 3 dana, srednjeg intenziteta 7 dana (zabrinutost za zdravlje i ishod liječenja), dok se potom nastavlja stanje tzv. kasnog straha, u vidu bojaznosti i straha koje je trajalo 5 tjedana. Tuđa pomoć i njega je tužiteljici bila potrebna u zbrinjavanju svakodnevnih fizioloških i higijenskih potreba 4 sata dnevno kroz 2 tjedna i potom u smanjenom opsegu 3 sata dnevno kroz idućih tjedan i pol dana.

23. Saslušan na ročištu radi očitovanja na prigovore umješača vještak je iskazao da je svoj nalaz izradio na osnovu spisu priložene medicinske dokumentacije u kojoj se jasno opisuju okolnosti predmetnog ozljeđivanja te poduzetih dijagnostičko terapijskih postupaka po navedenom. Kada je riječ o ocjeni uzročno-posljedične veze navedeno je u domeni specijaliste sudske medicine.
24. Ovaj sud je u presudi od 14. lipnja 2022. u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje liječnika vještaka dr. Vilija Beroša smatrajući da je isti dan stručno i obrazloženo, u skladu sa pravilima struke i medicinske znanosti, sve temeljem uvida u priloženu dokumentaciju, a svojim usmenim očitovanjem vještak je u cijelosti detaljno i obrazloženo otklonio prigovore umješača.
25. S obzirom na uputu drugostupanjskog suda da postoje proturječni stavovi vještaka dr. Vilija Beroša i dr. Davora Mayera o tome je li tužiteljica kritične zgode pretrpjela i udarce u meki oglavak i u području lijevog koljena, koje okolnosti su relevantne za utvrđenje obima štete, a budući vještak dr. Vili Beroš više nije sudski vještak pa nije bilo moguće saslušati oba vještaka sukladno čl. 261. st. 2. ZPP-a obnovljeno je medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku dr. Božidaru Šebečiću, kirurgu.
26. Iz nalaza i mišljenja liječnika vještaka dr. Božidara Šebečića, kirurga, proizlazi da je tužiteljica Hamša Cakor rođena 1947. god. dana 26.5.2009. godine stradala u prometnoj nesreći kao putnica u autobusu. Prema medicinskoj dokumentaciji zadobila je natučenje glave, istegnuće mišića uz vratnu kralježnicu i natučenje lijevog koljena. Prema mišljenju sudskog vještaka dr. Davora Mayera, tužiteljica je u štetnom događaju mogla zadobiti ozljede iz medicinske dokumentacije, ali natučenje glave i koljena nisu objektivizirani. Liječena je mirovanjem, analgeticima. Zbog zaostalih glavobolja liječena je po neurologu. Provela je fizikalnu terapiju. Zbog zadobivene ozljede vratne kralježnice kod tužiteljice je došlo do povrede tjelesnog i duševnog zdravlja. Prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji i nalazu pri pregledu tužiteljice, po završetku liječenja zaostao je kronični cervikobrahijalni bolni sindrom, bolovi u vratu, osjećaj ukočenosti vrata, povremene glavobolje, vrtoglavice i trnci u rukama. EMNG je ukazao na početnu kroničnu radikulopatiju C6,C8,Th1 lijevo. Kretnje vratne kralježnice su ograničene u manjem stupnju, terminalno bolne. Smanjenje životne aktivnosti iznosi 3%. Prema priloženoj preslici zdravstvenog kartona, tužiteljica je prije štetnog događaja imala degenerativne promjene vratne kralježnice i u jednom navratu, 1999. godine se liječila zbog cervikobrahijalnog sindroma. Sadašnje trajne posljedice su djelom posljedica degenerativnih promjena a dijelom ozljede iz štetnog događaja. Prema slobodnoj procjeni vještaka, degenerativne promjene i ozljeda iz štetnog

događaja u podjednakim omjerima su uzrok sadašnjih trajnih posljedica, odnosno smanjenje životne aktivnosti zbog ozljede vrata iz štetnog događaja iznosi 1,5%. Tužiteljica je zbog zadobivene ozljede i tijekom liječenja trpjela fizičke bolove jačeg intenziteta jedan dan, srednjeg intenziteta 8 dana i manjeg intenziteta 7 tjedna kumulativno. Tužiteljica je trpjela primarni strah jačeg intenziteta kratkotrajno u trenutku štetnog događaja. U nastavku liječenja trpio je sekundarni strah (zabrinutost za zdravlje i ishod liječenja) jačeg intenziteta jedan dan, srednjeg intenziteta 5 dana, manjeg intenziteta 5 tjedna kumulativno. Kod tužiteljice nema naruženja zbog čega bi trpjela duševne boli. Tuđa pomoć joj je bila potrebna u opsegu 2 sata dnevno 3 tjedna za obavljanje težih kućnih poslova, za nabavku i pripremu hrane i sl. Liječenje tužiteljice je završeno 2.12.2009., uz napomenu da su vještačene samo kvalifikatorne okolnosti trzajne ozljede vrata, bez natučenja glave i koljena.

27. Ovaj sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje liječnika vještaka dr. Božidara Šebečića i to stoga što smatra da je isti dan stručno i obrazloženo, u skladu sa pravilima struke i medicinske znanosti, sve temeljem uvida u priloženu dokumentaciju i pregleda tužiteljice, a niti stranke niti umješač nisu imali primjedbe na isto.
28. Temeljem navedenog medicinskog vještačenja utvrđeno je kako je povrijeđeno pravo osobnosti tužiteljice na tjelesno i duševno zdravlje, čime joj je nastala neimovinska šteta u smislu čl. 19. st. 2. u vezi s čl. 1046. ZOO-a, a utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu, a temeljem čl. 1100. st. 1. ZOO-a.
29. U slučaju kumulacije više povreda prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, kao što je i u ovom predmetu slučaj, za tako međusobno povezane (isprepletene) oblike tih povreda opravdano je dosuditi jedan iznos pravične novčane naknade za sve oblike neimovinske štete. Sud je pri tome raspravljao i utvrđivao činjenice koje je tužiteljica navela u tužbi: fizičke bolove, strah i duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti. One su u smislu čl. 1100. st. 2. ZOO-a kriteriji (mjerila) odnosno kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu. Nadalje, svaki od elemenata o kojima ovisi visina pravične novčane naknade mogu sami za sebe biti dovoljan razlog koji opravdava dosuditi tužiteljici pravičnu novčanu naknadu. Stoga je, radi pravilne ocjene visine pravične novčane naknade u ovom konkretnom slučaju, potrebno procijeniti koji bi iznos pravične novčane naknade pripao tužiteljici da je svaki od navedenih kriterija samostalna osnova za dosudu novčane satisfakcije zbog povrede prava osobnosti.
30. Cijeneći nalazom i mišljenjem liječnika vještaka utvrđen intenzitet i trajanje fizičkih bolova, vrstu i lokalitet ozljeda, sud smatra da bi tužiteljici kao pravična novčana naknada temeljem čl. 1100. ZOO-a bio iznos od 1.500,00 EUR.
31. Cijeneći nalazom i mišljenjem liječnika vještaka utvrđen intenzitet i trajanje straha, kao i vodeći računa o načinu ozljeđivanja tužiteljice, sud smatra da bi tužiteljici kao pravična novčana naknada temeljem čl. 1100. ZOO-a bio iznos od 1.000,00 EUR.

32. Cijeneći nalazom i mišljenjem liječnika vještaka utvrđen opseg pojačanih napora u omjeru od 1,5%, pojavne oblike kroz koje se te posljedice očituju, dob tužiteljice u vrijeme ozljeđivanja, kao i način ozljeđivanja, sud smatra da bi tužiteljici kao pravična novčana naknada temeljem čl. 1100. ZOO-a bio iznos od 490,00 EUR.
33. S obzirom na sve izloženo, te da prema ocjeni ovog suda težina povrede i okolnosti predmetnog slučaja daju pravo tužiteljici na pravičnu novčanu naknadu temeljem čl. 1100. st. 1. ZOO-a, to sud smatra da tužiteljici temeljem čl. 1100. st. 2. ZOO-a pripada iznos od 2.990,00 EUR.
34. S naslova tuđe pomoći i njege, a obzirom na utvrđeni opseg iste od strane vještaka (42 sata) te kako se cijena sata tuđe pomoći i njege ocjenjuje prema cijeni sata najniže plaćene kategorije rada, a koja bi cijena sata, sukladno Zakonu o minimalnoj plaći ("Narodne novine" br. 118/18, 120/21 i 152/24) i Uredbi o visini minimalne plaće za 2026. ("Narodne novine" br. 132/25) koja iznosi 1.050,00 EUR bruto, iznosila 6,48 EUR, sud smatra da tužiteljici pripada pravična novčana naknada u zatraženom iznosu od 210,00 EUR.
35. Tužiteljici je sveukupno na ime neimovinske i imovinske štete dosuđen iznos od 3.200,00 EUR.
36. Tužiteljica ima pravo na kamate sukladno čl. 29. st. 1. ZOO-a, a u vezi s čl. 1086. i 1103. ZOO-a. Odredba čl. 1086. ZOO-a propisuje da se obveza naknade štete smatra dospjelim od trenutka nastanka štete, dok je čl. 1103. ZOO-a propisano da obveza pravične novčane naknade neimovinske štete dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.
37. Budući je tužiteljica odštetni zahtjev tuženiku podnijela 20. rujna 2011., a vještak je u nalazu naveo da je liječenje zbog posljedica iz ovog štetnog događaja završeno 2. prosinca 2009. zakonske zatezne kamate na neimovinsku štetu su joj sukladno čl. 1103. ZOO-a dosuđene od 21. rujna 2011. do isplate, dok je zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata od 3. prosinca 2009. do 20. rujna 2011. odbijen kao neosnovan. Stopa zakonske zatezne kamate određena je temeljem čl. 29. st. 2. ZOO-a.
38. Ostali priloženi dokazi nisu posebno cijenjeni jer isti nisu odlučni za rješavanje u ovoj pravnoj stvari, a i preostali dokazni prijedlozi stranaka su odbijeni jer je sud temeljem čl. 304. ZPP-a smatrao da je predmet dovoljno raspravljen da se može donijeti odluka.
39. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a.
40. Tužiteljici je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u skladu s dostavljenim troškovnikom te prema vrijednosti predmeta spora (3.200,00 EUR), a prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23 i 107/25, u daljnjem tekstu: OT), i to temeljem tbr. 52/3 OT koja propisuje da kada sud odlučuje o nagradi troškova zastupanja na teret protivne strane primjenjuje tarifu i vrijednost boda koja je na

snazi u vrijeme donošenja odluke o trošku postupka. Tužiteljici je priznat trošak za sastav odštetnog zahtjeva po 100 bodova (tbr. 32), za sastav tužbe 100 bodova (tbr. 7/1), za sastav obrazloženih podnesaka od 16.3.2012., 8.2.2013., 15.10.2014., 27.2.2015. po 100 bodova (tbr. 8/1), za sastav obrazloženih podnesaka od 19.7.2017., 3.9.2019., 10.11.2020., 1.12.2020., 26.8.2021. i 30.6.2025. po sveukupno 100 bodova (tbr. 8/3), za sastav podnesaka od 15.1.2014., 9.4.2014., 28.3.2017. i 31.8.2018. po 25 bodova (tbr. 8/4), za pristup na ročišta 13.9.2013., 14.1.2014., 3.4.2014., 17.12.2014., 16.9.2016., 6.12.2018., 3.4.2019., 19.9.2019., 31.5.2021., 5.5.2022. i 21.9.2026. po 100 bodova (tbr. 9/1), za pristup na očevid 9.6.2020. po 100 bodova (tbr. 9/7) te za pristup na ročište 14.5.2013. po 25 bodova (tbr. 9/5) odnosno sveukupno 2025 bodova što pomnoženo s vrijednošću 1 boda od 2,00 EUR sukladno važećoj OT iznosi 4.050,00 EUR te što uvećano za 25% na ime PDV-a iznosi 5.062,50 EUR. Tužiteljici je priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 66,36 EUR i na presudu u iznosu od zatraženih 77,02 EUR, trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 146,00 EUR (=1.100,00 kn), trošak prometnog vještačenja u iznosu od 172,54 EUR (=1.300,00 kn) i trošak izlaska sudske komisije u iznosu do 49,48 EUR (=372,80 kn), tako da je tužiteljici sveukupno priznat parnični trošak u iznosu od 5.573,90 EUR. Na tako utvrđen iznos parničnog troška tužiteljici su dosuđene zakonske zatezne kamate tekuće od presuđenja pa do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. ZOO-a, a u skladu s odredbom čl. 151. st. 3. ZPP-a.

41. Tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 25.9.2012. kojim dostavlja dokaz o plaćanju pristojbe jer je istu bila dužna platiti uz tužbu pa navedeni trošak temeljem čl. 156. st. 1. ZPP-a ne može pasti na teret protivne strane. Tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 8.12.2017. jer isti nije bio potreban za vođenje ovog postupka. Nadalje, tužiteljici sukladno čl. 156. st. 1. ZPP-a nije priznat trošak sastava podneska od 10.2.2025. kojom se protivila osobi imenovanog vještaka i trošak sastava za suđenje u razumnom roku. Tužiteljici također nije priznat trošak pristojbe na rješenje o pristojbi u iznosu od 13,27 EUR (=100,00 kn) jer joj je isti naplaćen iz razloga što nije uz tužbu platila pristojbu pa sukladno čl. 156. st. 1. ZPP-a ne može pasti na teret protivne strane.
42. Zahtjev umješaka za naknadu troškova postupka je odbijen jer stranka kojoj se pridružio nije uspjela u sporu.
43. Slijedom iznesenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 1. listopada 2026.

Sutkinja:
Ana Lovrinov

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi ovom sudu pismeno u četiri (4) istovjetna primjerka u roku od petnaest (15) dana od dana primitka pisanog otpravka ove presude, a o njoj odlučuje nadležni županijski sud. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP-a).

DNA:

1. tužiteljici po pun.
2. tuženiku
3. umješraču po pun.

Broj zapisa: **9-3088d-f9c10**

Kontrolni broj: **0dca0-a3c7c-a202d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.